

Arrest

nr. 127 583 van 29 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 1 maart 2012 een aanvraag in tot afgifte van een visum type D teneinde haar vader die in België erkend is als vluchteling te vervoegen.

1.2. Het gevraagde visum wordt op 10 mei 2012 toegestaan.

1.3. Verzoekster, die op onbepaalde datum het Rijk binnenkomt, wordt op 16 augustus 2012 in het bezit gesteld van een A-kaart.

1.4. Op 5 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om

het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 6 maart 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

[...]

Nationaliteit: Irakese

[...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

In een fax van de stad Antwerpen dd.21.08.2013, wordt vermeld dat betrokkene niet meer samenwoont met de vader.

De gegevens uit het rijksregister bevestigen eveneens dat er geen samenwoont meer is tussen betrokkene en haar vader, [...].

Betrokkene verhuisde sedert 20.02.2013 naar de [...] te 2000 Antwerpen, de vader deed geen adreswijziging.

Betrokkene huwde echter op 22.02.2013 met [...] en woont nu samen met haar echtgenoot, welke tot op heden geen definitief verblijfsrecht heeft.

Betrokkene ondertekende op 04.09.2013 een document waarbij bewijzen worden gevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van haar verblijf in het Rijk, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst.

Na een onderzoek betreffende de voorwaarden bepaald in artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980 (aard en hechtheid van de gezinsband, duur verblijf in het Rijk, familiebanden of culturele / sociale banden met land van herkomst) blijkt het volgende:

*Een attest deelcertificaat Nederlands en een attest voor regelmatige deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie; aangezien het volgen van Nederlandse les en maatschappelijke oriëntatie een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.

Wat betreft de bepalingen van artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980:

Aangezien betrokkene pas in België aangekomen is in juli 2012, weegt de duur van het verblijf niet op tegen het niet verlengen van het verblijfsrecht. Tevens kan niet aangenomen worden dat de familiale of culturele en sociale banden met het land van herkomst niet meer belangrijk zijn na een verblijf van iets meer dan één jaar in België.

Betrokkene verbleef immers ruim 17 jaar in Irak, en haar verblijf in België, haar integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst.

*Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen en er dus geen grondig onderzoek kan gevoerd worden naar onder andere de gezinssituatie, sociale en culturele integratie in België en de bindingen met haar land van oorsprong, wordt verondersteld dat deze situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekster op 14 maart 2014 een asielaanvraag indiende die op dezelfde dag werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat zij in het kader van deze asielprocedure in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. De Raad benadrukt dat een dergelijke tijdelijke verblijfstitel niet verenigbaar is met het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten en impliciet doch zeker de opheffing van dit bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt (cf. RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895; RvS 8 maart 2012, nr. 218.387).

Verzoekster toont ter terechtzitting niet aan dat zij, gelet op voorgaande vaststelling, nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van het bevel om het grondgebied te verlaten. Zij stelt zich op dit punt te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter.

Het beroep is onontvankelijk in zoverre dit het bevel om het grondgebied te verlaten tot voorwerp heeft.

3. Onderzoek van het beroep wat de beslissing tot intrekking van verblijf betreft

3.1. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 10 en 11, § 2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26/4, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster wijst erop dat zij op 17-jarige leeftijd haar vader vervoegde en stelt dat het noch redelijk noch zorgvuldig is waar verweerder blijkbaar verwacht dat zij, eenmaal 18 jaar geworden, bij haar vader blijft inwonen. Zij wijst op haar huwelijk met een Iraakse man die tijdelijk gerechtigd is op een verblijf in België in het kader van zijn asielprocedure en stelt dat hun eerste kindje wordt verwacht op 30 mei 2014. Zij betoogt dat de wet soepel en rekening houdende met alle omstandigheden dient te worden toegepast. Verzoekster wijst hierbij ook op het bepaalde in artikel 11, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en is van mening dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met de hierin bepaalde elementen. Zij benadrukt dat zij geen banden meer heeft met haar herkomstland Irak en dat haar naaste familieleden, meer bepaald haar vader en echtgenoot, in België verblijven waardoor zij niet zal kunnen rekenen op de steun van familieleden in Irak. Zij wijst hierbij ook op de slechte veiligheids-

situatie in Bagdad, Irak, vanwaar zowel zij en haar vader als haar echtgenoot afkomstig zijn en verwijst naar een huidig beleid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij aan personen die aannemelijk maken afkomstig te zijn uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Zij merkt tevens op dat zij uitstekend zou zijn geïntegreerd, waarvan getuige haar kennis van het Nederlands en het gegeven dat zij een uitgebreide vrienden- en kennissenkring opbouwde.

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“[...] De verzoekende partij haar beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

[...]

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de verzoekende partij haar concrete situatie heeft geoordeeld tot de intrekking van de verzoekende partij haar verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Verweerder laat gelden dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij niet meer samenwoont met haar vader, dhr. [...], in functie van wie zij haar verblijfsrecht verkreeg. Immers blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekende partij sedert 20.02.2013 naar de [...] te 2000 Antwerpen verhuisde, terwijl haar vader geen adreswijziging heeft gedaan.

Verzoekende partij betwist ook geenszins dat zij niet langer samenwoont met haar vader, in functie van wie zij haar verblijfsrecht heeft bekomen.

Gelet op het feit dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet langer beantwoorde aan de in artikel 10 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden, werd in toepassing van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet geheel terecht besloten tot de intrekking van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[...]

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt tevens afdoende dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie wel degelijk rekening werd gehouden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de verzoekende partij en met de duur van haar verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst.

Bij schrijven van 22.08.2013, aan verzoekende partij betekend op 04.09.2013, werd verzoekende partij overigens expliciet gevraagd om alle stukken die zij nodig achtte voor te leggen:

“In het kader van een onderzoek van uw dossier en in het bijzonder p basis van art11 §2, vijfde lid van de wet van 15.12.1980 waarin staat: “Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst”, staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht”.

Verzoekende partij heeft naar aanleiding van deze uitnodiging slechts een attest deelcertificaat Nederlands en een attest voor regelmatige deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie voorgelegd, stukken die in de bestreden beslissing worden besproken.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft verder geheel terecht geoordeeld dat het korte verblijf van de verzoekende partij (iets meer dan een jaar) geenszins kon opwegen tegen het niet verlengen van haar verblijfsrecht, terwijl evenmin kan worden aangenomen dat de familiale of culturele en sociale banden met het land van herkomst niet

meer belangrijk zouden zijn na een verblijf van iets meer dan een jaar in België, vermits de verzoekende partij aldaar 17 jaar heeft verbleven, zodat haar verblijf in België, haar integratie en opgebouwde banden geenszins kunnen vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst.

Voorts laat verweerder nog gelden dat verzoekende partij zich niet voor het eerst in haar verzoekschrift dienstig kan beroepen op haar voorgehouden zwangerschap.

Dit gegeven was niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris ter kennis gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze daarmee geen rekening heeft kunnen houden.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

In het middel van verzoekende partij is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

De verzoekende partij is het kennelijk oneens met de motivering van de bestreden beslissing, doch zulks volstaat uiteraard niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.

Terwijl de verzoekende partij middels haar uiteenzetting in het enig middel geen feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan vragen, vermits de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een dergelijke beoordeling niet kan maken in het kader van onderhavige beroep tot nietigverklaring.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

De verzoekende partij slaagt er geenszins in aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de intrekking van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) aan de verzoekende partij diende te worden betekend.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de verzoekende partij haar concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen."

3.3. De beslissing tot intrekking van verblijf is gegrond op artikel 11, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

[...]

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

[...]"

Het tweede lid van artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.”

Het vijfde lid van artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt verder:

“Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.”

Het is niet betwist dat de beslissing tot intrekking van het verblijf werd getroffen binnen de termijn bedoeld in het tweede lid van artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing tot intrekking van verblijf steunt op de vaststelling dat verzoekster niet langer een werkelijk gezinsleven onderhoudt met haar vader, die erkend vluchteling is in België en die zij in de loop van 2012 vervoegde in België. Verweerder wijst er in dit verband op dat verzoekster niet langer samenwoont met haar vader, nu zij op 22 februari 2013 huwde met een Iraakse man die op dat ogenblik geen definitief verblijfsrecht had en sinds deze datum ook samenwoont met haar Iraakse echtgenoot. Verweerder gaat vervolgens in op de bewijzen die door verzoekster werden overgemaakt in antwoord op een uitnodigingsbrief van verweerder om alle dienstige stukken over te leggen in de zin van artikel 11, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, met name een attest deelcertificaat Nederlands en een attest van regelmatige deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie. Hij oordeelt dat, nu deze lessen verplicht zijn, hieruit geen bijzondere integratie of bijzondere moeite tot integratie blijkt. Tevens stelt hij dat verzoekster pas in juli 2012 in België is aangekomen en er niet blijkt dat de familiale, culturele of sociale banden met Irak niet meer belangrijk zijn na een verblijf van iets meer dan een jaar in België. Verder stelt verweerder nog als volgt:

“Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen er dus geen grondig onderzoek kan gevoerd worden naar onder andere de gezinssituatie, sociale en culturele integratie in België en de bindingen met haar land van oorsprong, wordt verondersteld dat deze situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.”

Zoals verzoekster terecht opmerkt, is het normaal dat zij – die op 17-jarige leeftijd haar vader, erkend vluchteling, in België vervoegde – na haar meerderjarigheid haar eigen leven wenst op te bouwen. Uit de motieven van de beslissing tot intrekking van het verblijf blijkt op duidelijke wijze dat verweerder kennis heeft van het eigen gezinsleven dat verzoekster is gestart in België met een Iraakse man met wie zij op 22 februari 2013 in het huwelijk trad. Verweerder merkt in de nota terecht op dat hij er op het ogenblik van het nemen van de beslissing geen kennis van kon hebben dat verzoekster reeds zwanger was, doch dit doet geen afbreuk aan het gegeven dat verweerder wel kennis had van dit nieuwe gezinsleven. Hij weerhield dit nieuwe gezinsleven zelfs als grond om over te gaan tot de intrekking van het verblijf dat verzoekster had verkregen in functie van haar vader. Er blijkt eveneens uit het dossier dat verweerder kennis had van het gegeven dat verzoeksters echtgenoot tijdelijk gerechtigd was op een verblijf in België in afwachting van een ten gronde behandeling van zijn asielaanvraag.

Nu verweerder reeds kennis had van dit nieuwe gezinsleven en dit zelfs aanwendde om het verblijfsrecht in te trekken, blijkt niet dat verzoekster op dit punt nog stukken diende voor te leggen opdat enige afweging op dit punt of enig onderzoek naar de gezinssituatie in België door verweerder kon worden doorgevoerd.

Uit de motieven van de beslissing tot intrekking van verblijf blijkt niet dat verweerder een (afdoende) afweging heeft gemaakt in het licht van het nieuwe gezinsleven in België dat verzoekster opbouwde en waarvan verweerder wist of diende te weten dat dit op het ogenblik dat werd overgegaan tot de intrekking van het verblijf – en dit zolang de asielprocedure van haar echtgenoot loopt – niet kon worden verdergezet in het herkomstland Irak, nu van iemand die voorhoudt in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden verwacht dat deze hangende zijn asielaanvraag terugkeert naar zijn land van herkomst. Het komt kennelijk onredelijk voor en getuigt niet van een zorgvuldige voorbereiding van een beslissing waar verweerder een nieuw opgebouwd

gezinsleven in België aanhaalt om een verblijfsrecht te beëindigen dat in functie van de vader was toegekend, doch vervolgens wanneer een afweging dient te geschieden of er persoonlijke omstandigheden – waaronder de gezinssituatie in het Rijk – voorhanden zijn die zich kunnen verzetten tegen de beëindiging van het verblijfsrecht dit gezinsleven niet langer mede betreft bij de beoordeling. Er kan worden aangenomen dat, nu verzoekster niet langer inwoont bij haar vader, haar nauwste gezinsband haar echtgenoot betreft, zodat een afweging tussen de intrekking van het verblijfsrecht en dit gezinsleven met haar echtgenoot in België zich wel degelijk opdrong. De Raad merkt in dit verband ook nog op dat het gestelde in de beslissing tot intrekking van het verblijf dat de echtgenoot op heden nog geen definitief verblijfsrecht heeft enkel een bemerking betreft in het kader van de vaststelling dat er geen gezinsleven meer is tussen verzoekster en haar vader, doch hieruit nog niet blijkt dat voormeld bedoelde afweging heeft plaatsgevonden. Hierbij wordt ook volledig voorbij gegaan aan het reeds vastgestelde dat het verderzetten van een gezinsleven tussen verzoekster en haar echtgenoot in Irak ten tijde van het nemen van de beslissing tot intrekking van verblijf niet redelijkerwijze kon worden verwacht van de betrokkenen, nu de asielpcedure van de echtgenoot nog hangende was en dit zelfs daargelaten de vraag of van verzoekster in redelijkheid, gelet op de algemene situatie in haar herkomstland waartoe zij in haar derde middel allerhande stukken aanhaalt, kan worden verwacht dat zij naar daar terugkeert.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot intrekking van verblijf.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 tot intrekking van verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre dit is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS